

Formanden: Som allerede meddelt går mit forslag ud på, at forslaget til beslutning underkastes een behandling efter reglerne for lovforslags anden behandling. Hvis ingen gør indsigelse derimod, betragter jeg mit forslag som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den følgende sag på dagsordenen kan ikke uden tingets samtykke behandles i indeværende møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 188 af 28. maj 1952 om statstilskud til forbrugerpriserne på rugbrød og mælk [af Skytte m. fl.].

(Første behandling findes i tidenden sp. 793).

Der var til denne behandling stillet følgende ændringsforslag:

Af *landbrugsministeren*:

Til § 1.

1) I lovforslaget ændres ordene „15. maj 1953“ til: „2. april 1953“.

2) Efter „15. maj 1953“ ændres punktum til komma, og der tilføjes: „og ordet „6 øre“ ændres til: „3 øre“.“

Lovforslaget sattes til forhandling.

Landbrugsministeren (Sønderup): Idet jeg henviser til mine udtalelser fra i går, skal jeg tillade mig at anbefale de af mig til loven om forbrugerpriser stillede ændringsforslag, som altså går ud på, at det særlige mælketilskud, der fra 30. maj til 13. november har været ydet med 6 øre, i tiden fra den 13. november til den 2. april i stedet for og som led i en afvikling ydes med 3 øre pr. l.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at anmode formanden om at få foretaget delt afstemning henholdsvis om tilskudsbeløbets størrelse og om tidsfristen for tilskuddets løbetid.

Må jeg dernæst vedrørende problemet forenkling, som jo naturligt blev berørt i

går, understrege, at der — sådan som det hele jo har formet sig — må være en vis sammenhæng mellem forenkling og afvikling. Hvis man ved forenkling kun forstår en koordinering af de forskellige former, vi i dag har for mælkehjælp, kan det let få altfor store økonomiske konsekvenser for statskassen. Det er nemlig sværere bag-efter at komme til at pille ved et kompakt tilskudsbeløb end ved forskellige mere spredte tilskud. Skal man som sagt handle økonomisk forsvarligt, må man derfor holde sig for øje den sammenhæng, der må være mellem forenkling og afvikling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Skytte):

Når der fra anden side lægges vægt på, at datoen for ordningens udløb ændres fra 15. maj til 2. april 1953, altså samme dato, på hvilken andre tilskudsordninger udløber, skal jeg ikke sætte mig derimod. Så vil det netop også være muligt at behandle spørgsmålet i sammenhæng med de andre tilskudsordninger.

Med hensyn til det andet forslag om at ændre tilskuddet fra 6 til 3 øre vil jeg gerne sige, at hele den forskel, der nu er tale om, altså er 3 øre. Vi kan ikke tiltræde dette forslag, da vi finder, det er rigtigst for en samlet bedømmelse at forlænge uændret.

Jeg vil gerne overfor det, der blev anført i går, ikke mindst af den højtærede landbrugsminister, nemlig at vi er inde i en prisfaldsperiode, sige, at vi vist næppe er inde i en sådan periode. Det er for at undgå en forhøjelse af prisniveauet, vi foreslår den nugældende ordning forlænget uændret til foråret, så kan vi se, hvordan det hele stiller sig til den tid.

Må jeg iøvrigt udtale min glæde over, at landbrugsministerens og regeringspartiernes principper ikke er nogen hindring for at stille et forslag om 3 øres tilskud; det undrer mig, at de samme principper hindrer ministeren og regeringspartierne i at stemme for et tilskud på 6 øre.

På mit partis vegne skal jeg da anbefale at stemme for ændringsforslag nr. 1, gående ud på, at der kommer til at stå „2. april“ i stedet for „15. maj“, og at stemme imod ændringsforslag nr. 2, hvorefter tilskuddet nedsættes til 3 øre.

Carl Petersen: Jeg har hele tiden haft en begrundet mening om, at datoen den 15. maj i lovforslaget hvilede på en erindrings-